

sigelse mod dets Forpligtelse til at udtale sig, skal Spørgsmaalet herom dog først, efter at alle vedkommende har haft Lejlighed til at ytre sig, være afgjort ved Rettens Kendelse.

§ 55.

Paa Syns- og Skønsmænd finder Reglerne om Vidner tilsvarende Anvendelse.

§ 56.

Parterne fremlægger de Bevisførelsen vedkommende Genstande og lader ved Retsskriveren oplæse af Sagens Dokumenter, hvad de finder fornødent. Vidneforklaringer, som er afgivet under en foreløbig Undersøgelse, oplæses ikke, medmindre Vidnets Udsagn i Rigsretten staar i Modstrid dermed, eller dets Indstævning for Rigsretten er undladt efter dennes Bestemmelse eller ikke har kunnet iværksættes, eller Vidnet er udeblevet, og der ikke af den Grund er fundet Anledning til at udsætte Sagen, indtil Vidnet personlig kan møde.

§ 57.

Stk. 1. Viser det sig under Forhandlingerne, at der ved Vidner eller paa anden Maade kan faas nye Oplysninger, som paa Grund af Omstændighederne ikke tidligere har været kendt, afgør Rigsretten, efter at Parterne har haft Lejlighed til at ytre sig derover, om saadanne nye Oplysninger bør tilvejebringes eller ej. Bestemmes det, at de bør søges tilvejebragt, bør dette om muligt ske straks, uden at Retten hæves. I modsat Fald udsættes Sagen.

Stk. 2. Vidner, som efter saadan Bestemmelse skal føres, er pligtige at møde efter Tilsigelse med det Varsel, som Retten i det enkelte Tilfælde finder tilstrækkeligt.

§ 58.

Bliver det i noget Tilfælde, efter at Bevisførelsen i Retten er begyndt, nødvendigt at udsætte Sagen, bestemmer Retten, hvorvidt og i hvilket Omfang det allerede foretagne skal gentages, naar Sagen atter kommer for.

§ 59.

Efter Bevisførelsens Slutning faar først Anklageren, dernæst Forsvareren og, saafremt Tiltalte begærer det, denne Ordet for at udtale sig om Bevisførelsens Resultat samt om Retsspørgsmaalene i Sagen og nedlægge endelig Paastand.

§ 60.

Anklageren kan atter tage Ordet, men Tiltalte eller hans Forsvarer har stedse det sidste Ord, og Tiltalte er, efter at hans Forsvarer har talt, berettiget til selv at tilføje, hvad han finder paakrævet.

§ 61.

Af de Udsagn, der afgives under Afhøringen, optages det væsentligste i en særskilt Bog. Parternes Paastande, Begæring og Indsigelser samt Indsigelser, som fremsættes af Vidner, Syns- eller Skønsmænd, bliver ordret at tilføre Retsbogen, hvorimod Udviklinger og Foredrag til Begrundelse heraf ikke nedskrives, medmindre Præsidenten særlig træffer Bestemmelse derom.

§ 62.

Naar Forhandlingerne er sluttet, gaar Retten i Almindelighed straks over til at forberede Dommens Afsigelse.